

ת"פ 7502/01/19 - מדינת ישראל נגד נחמן האמער

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7502-01-19 מדינת ישראל נ' האמער

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
בעניין:

ע"י עו"ד רינת בן יעקב

המאשימה

נגד

נחמן האמער

ע"י עו"ד גיא קמרי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. ואלו עובדות האישום:

בתקופה הסמוכה לחודש נובמבר 2018, אדם בשם נתי החזיק במחסן בעיר ברצלונה כ- 3.5 ק"ג חשיש וקשר עם הנאשם ואחיו יצחק, כי יעביר להם את הסמים. לצורך קידום הקשר ומימוש, מסר נתי לנאשם מפתח למחסן והסביר לו כיצד להגיע אליו, על מנת שהנאשם ואחיו יקחו מהמחסן את הסמים.

בהמשך לכך, קנה הנאשם כרטיסי טיסה לספרד לו ולאחיו, וביום 25.11.19 טסו השניים לברצלונה ולקחו את הסמים מהמחסן.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר טיעון, אשר כלל תיקונים בכתב האישום. לעניין העונש הוסכם, כי המאשימה תבקש לגזור על הנאשם 13 חודשי מאסר והנאשם יטען באופן חופשי.

בטרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרתן הכללית של עבירות סמים ופגיעתן בערכים ידועים וטענה, כי חלקו של הנאשם במעשים היה מרכזי ביחס לאחרים. לאור אלה טענה, כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין 13 חודשים ועד 36 חודשים ועונשים נלווים, ובקשה להשית על הנאשם את הרף העליון של ההסדר, 13 חודשי מאסר - המהווה לשיטתה את הרף התחתון של המתחם וכן מאסר מותנה וקנס כספי.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שמעובדות האישום לא ניתן ללמוד על כוונת הנאשם, וכי בשורה התחתונה, הוא הורשע בהחזקת הסמים ולא מעבר לכך. לפיכך ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהשתקפו בתסקיר שירות המבחן, ובהן העובדה שמדובר באדם נורמטיבי, שזו

מעורבותו הראשונה בפלילים, אשר קיבל אחריות למעשיו בטרם נשמעו העדויות.

לדבר ב"כ הנאשם, אחיו של הנאשם אשר על פי עובדות האישום פעל יחד עימו "לא נשפט. המשטרה לא טרחה לעצור אותו ולחקור אותו ולהגיש נגדו כתב אישום. לא היתה סיבה לא לעשות כן".

עוד הפנה לכך שהנאשם היה במעצר ממש למעלה מחודש ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים למעלה משנה. במסגרת טיעונו הגיש תיעוד רפואי הנוגע לנאשם ומסמכים אחרים, לתמיכה בטענותיו.

לאור אלה ביקש ב"כ הנאשם להשית עליו לכל היותר עונש מאסר בעבודות שירות.

בהשלמת טיעון בכתב אותה הגיש ב"כ הנאשם לאחר הדין, טען כי יש לראות את מעשיו של הנאשם בראי הדין הספרדי, לפיו מדובר במעשים "זניחים ולא חמורים" ולגזור עליו עונש ההולם את רמת הענישה בספרד. כמו כן טען, כי חומרת מעשיו של אחי הנאשם עולה בהרבה על זו של הנאשם. לאור אלה, שב וביקש להשית עליו עונש של מאסר בעבודות שירות.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. בדבריו אמר כי הוא מבקש את סליחתם של אשתו וילדיו ויתר בני משפחתו על מעשיו, ואמר כי הם "בושה וכלימה" לו ולהם. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וביקש כי בית המשפט ינהג בו בהתחשבות.

המעורבים האחרים

ב"כ הנאשם טען, כי אחיו של הנאשם אשר על פי עובדות האישום פעל יחד עמו, לא הועמד לדין בישראל. לאחר ישיבת הטיעונים לעונש, הגישה המאשימה את גזר דינו של אחיו של הנאשם, אשר נדון בספרד. מגזר הדין עולה, כי האח נעצר ביום 28.11.18 בשדה התעופה בברצלונה בדרכו לישראל, כשבכליו כמות כוללת של 3.350 ק"ג קנבוס, שהוסתר בתחתית כפולה של מזוודתו ובתוך מכשיר חשמלי שהיה במזוודה. על האח נגזר עונש של 3 שנות מאסר וקנס כספי, אך נקבע כי ישוחרר לאחר כעשרה חודשים ויגורש מספרד לישראל.

נגד נתי, ממנו קבלו הנאשם ואחיו את הסמים, הוגש כתב אישום המתנהל לפני מותב בבית משפט זה וטרם הסתיים.

מתחם העונש ההולם

בתיק זה הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הסדר, אשר כלל הודאה בכתב אישום אשר עובדותיו "רזות" ומותרות מספר סימני שאלה ביחס לחלקו של הנאשם במעשים ויעודו של הסם. בקביעת המתחם הזהרתי את עצמי שלא להשלים את החסר בעצמי, אלא לגזור את ענשו של הנאשם על פי העובדות שלפני בלבד. כמו כן הזהרתי את עצמי שלא להביא בחשבון את הנתונים העולים מגזר דינו של אחיו של הנאשם, שהרי הם אינם חלק מהמסגרת העובדתית שלפני, מה גם שנתונים אלו נוגעים לאחיו של הנאשם בלבד, ושמו של הנאשם כלל לא נזכר בגזר הדין. גם ההתייחסות לחלקו של אחיו של הנאשם תהיה על פי עובדות כתב האישום ולא על פי עובדות גזר הדין שניתן בעניינו בספרד.

לאור אלה, העובדות הרלוונטיות לקביעת המתחם הן, כי הנאשם קשר עם אחיו לקבל בברצלונה מאדם אחר 3.5 ק"ג חשיש שהוחזקו שם. לצורך מימוש הקשר הנאשם רכש כרטיסי טיסה ונסע עם אחיו לברצלונה, ושם הוציאו השניים את הסמים מהמחסן בו היו.

מדובר בהחזקת כמות נכבדה של סמים, אשר קדמו לה תכנון ומחשבה, והנאשם אף הוציא לשם כך הוצאות לא מבוטלות (לצורך רכישת כרטיסי טיסה). כמו כן, לשם ביצוע העבירה הנאשם חצה גבולות יחד עם אחיו, דבר המשווה לה משנה חומרה.

פסיקה עקבית של כל הערכאות התייחסה לחומרתן של עבירות הסמים, נזקיהן והצורך להשית בגינן עונשים מרתיעים, על מנת לצמצם את נגע הסמים. ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ר' גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

בקביעת מתחם העונש במקרה שלפני אביא בחשבון את נסיבותיו הייחודיות של המקרה, ובמיוחד התכנון המוקדם, התחכום וביצוע המעשים בשתי מדינות שונות. מנגד אביא בחשבון כי התמונה המלאה לא נפרשה לפני, וליבת העבירה בה הורשע הנאשם היא החזקת הסמים.

עוד אביא בחשבון את רמת הענישה הנוהגת, לו היה מדובר בעבירה מקומית של החזקת כמות דומה של חשיש. בהקשר זה אציין, כי עיון בפסיקה מלמד, כי על נאשמים במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר ממש, המתחילים בתקופות של כעשרה חודשים, ועד מעל שנתיים (רע"פ 322/15, חן ג'אנח נ' מדינת ישראל, רע"פ 2557/12 תמם פרדי נ' מדינת ישראל, רע"פ 1830/16 רקיבי נ' מדינת ישראל, עפ 6753/09 סעיד חמאמדה נ' מדינת ישראל וע"פ 17562-12-13 אלי אלמקיס נ' מדינת ישראל). ר' גם עפ"ג 3501-11-19, בן יוסף נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

והענישה המקובלת על החזקת סם מסוג קנאביס במשקל שסביב הקילוגרם, הינה של כשנת מאסר (ראה רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.15). וע"פ (ב"ש) 39557-01-14 פרג דעיס ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 30.4.2014)).

על כך יש כמובן להוסיף את הנסיבות המחמירות שבמקרה שלפני, אותן סקרתי קודם.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין עשרה חודשים לשנתיים וחצי.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד 1975, נשוי ואב לששה ילדים. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי עד שנת 2014 עבד כשוחט, אך נפגע בתאונת עבודה ומאז סובל מכאבים כרוניים ומוגבלות, המונעים ממנו לעבוד ומתקיים מקצבאות ביטוח לאומי. עוד עולה, כי הנאשם צורך קנביס רפואי בהיתר.

הנאשם קיבל לפני שירות המבחן אחריות למעשיו והסביר אותם בנסיון לפתור מצוקה כלכלית אליה נקלע. להערכת שירות המבחן הנאשם מודע לבעייתיות שבהתנהלותו, אך מגלה גישה קרבנית ורואה במצבו ומצוקותיו השונות הצדקה לביצוע המעשים.

להערכת שירות המבחן, הנאשם הוא אדם בעל מערכת ערכים נורמטיבית וחיונית, המקבל אחריות למעשיו ומתחרט עליהם, ומדובר באירוע חריג לדרכו. כמו כן השירות העריך כי ההליכים הביאו להרתעתו של הנאשם. מנגד, השירות התייחס לכך שהנאשם מתקשה להתייחס לעומק הבעייתיות שבמעשיו ומוצא להם הצדקות במצבו הכלכלי, ועניין זה מקים סיכון להשנות המעשים.

לסיכום התסקיר, שירות המבחן העריך כי מאסר ממש יפגע בנאשם ובבני משפחתו ועל כן המליץ להשית על הנאשם מאסר בו יישא בעבודות שירות.

נתתי דעתי לאופן בו הסתיים עניינו של אחי הנאשם בספרד. לו אכן היה אחיו של הנאשם חומק מעונש, היה מקום לתת לכך ביטוי, בין בקביעת המתחם ובין בקביעת העונש בתוך המתחם. עם זאת, לאור העובדה שהאח נשפט בספרד, נדון לשלוש שנות מאסר (מהן נשא בפועל בכעשרה חודשים) וגורש, לא היה מקום לטענות ב"כ הנאשם, כאילו **"המשטרה לא טרחה לעצור אותו ולחקור אותו ולהגיש נגדו כתב אישום"**, שהרי לא ניתן להעמיד אדם לדין פעמיים על אותו מעשה.

דין והכרעה

לאור מכלול השיקולים אשר פורטו למעלה, עולה כי יש להשית על הנאשם עונש המצוי קרוב לתחתית המתחם:

הנאשם הודה במיוחס לו, אין לחובתו הרשעות קודמות, קיבל אחריות למעשיו והביע עליהם חרטה. כמו כן מדובר באדם המתמודד עם קשיים רפואיים וכלכליים. עם זאת, אין מקום לחרוג ממתחם העונש בעניינו של הנאשם, שכן אין עולה מהתסקיר המלצה שיקומית או טיפולית, ואף עולה ממנו כי קבלת האחריות של הנאשם למעשים אינה מלאה. משכך, לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות, שכן עונש זה סוטה לקולה מהמתחם. אני ער להערכת שירות המבחן, כי הטלת מאסר של ממש עלולה לפגוע בנאשם ומשפחתו, אך לא ראיתי מנוס מכך.

נתתי דעתי לבקשה להשית על הנאשם קנס כספי, אך לאור מכלול הנסיבות, ובהן מצבו הכלכלי של הנאשם, משך המאסר אשר יוטל עליו, כמו גם העדר מידע ביחס ליעודו של הסם, ראיתי להמנע מהטלת קנס.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אחד עשר חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב למאסר ביום 2.7.20. מתקופת המאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בעניין זה הודעה מתואמת תוך עשרה ימים.

ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו סיוון תש"פ, 18 יוני 2020, במעמד הצדדים.